۳۴۸۰۸
شماره ..... /ت ۶۴۴۸۷ هـ
تاریخ .....
۱۴۰۵/۴/۱۰

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور
تصویب‌نامه هیئت وزیران

وزارت امور اقتصادی و دارایی
شماره ثبت: ۵۷۴۸۶
تاریخ: ۱۴۰۵/۰۴/۱۰

بسمه تعالی
«با صلوات بر محمد و آل محمد»

وزارت راه و شهرسازی – وزارت امور اقتصادی و دارایی
بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران – صندوق توسعه ملی

هیئت وزیران در جلسه ۱۴۰۵/۳/۲۴ به پیشنهاد سازمان هواپیمایی کشوری و تأیید شورای عالی هواپیمایی کشوری و به استناد جزء (۱) بند (ج) ماده (۵۷) قانون برنامه پنج ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۳، آیین‌نامه نحوه تأسیس، فعالیت، اداره و نظارت بر شرکت‌های هواپیمایی را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین‌نامه نحوه تأسیس، فعالیت، اداره و نظارت بر شرکت‌های هواپیمایی
(موضوع جزء (۱) بند (ج) ماده (۵۷) قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران)

بخش اول- کلیات و الزامات اصلی

ماده ۱- در این آیین‌نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

۱- سازمان: سازمان هواپیمایی کشوری

۲- وسیله پرنده: وسیله‌ای که بتواند در نتیجه عکس‌العمل هوا به‌جز عکس‌العمل هوا در برابر سطح زمین، خود را در هوا نگاه دارد.

۳- خدمت هوایی (Air service): پرواز یا مجموعه‌ای از پروازها که به منظور حمل مسافر، بار و/یا پست در مقابل دریافت کرایه و/یا اجرت انجام می‌گیرد.

۴- حمل و نقل هوایی تجاری (commercial air transport): بهره‌برداری از وسیله پرنده به‌منظور حمل و نقل مسافر، بار و/یا پست در قبال دریافت کرایه یا هرگونه عوض با ارزش دیگر.

۵- پروانه بهره‌برداری هوایی (operating License): مجوزی که به دارنده اجازه می‌دهد، خدمت هوایی مندرج در پروانه را ارایه نماید.

۶- گواهینامه بهره‌بردار هوایی (Air Operator Certificate): گواهینامه‌ای که به بهره‌بردار اجازه می‌دهد حمل و نقل هوایی تجاری را انجام دهد. این گواهینامه تأیید می‌کند که دارنده آن توانمندی حرفه‌ای و سازمان لازم برای تضمین ایمنی عملیات مندرج در گواهینامه را دارد.

۷- شرکت هواپیمایی: مؤسسه دارای پروانه بهره‌برداری هوایی.

۸- طرح تجاری: شرح مفصلی از فعالیت‌های بازرگانی مورد نظر شرکت برای دوره‌ی مربوط به‌ویژه در ارتباط با توسعه‌ی مورد انتظار بازار و سرمایه‌گذاری‌هایی که باید انجام شود، از جمله آثار مالی و اقتصادی این فعالیت‌ها.

۹- پرواز محلی: پروازی که شامل حمل مسافر، پست و/یا بار بین فرودگاه‌ها یا سایر نقاط فرود مجاز مختلف نمی‌باشد.

۱۰- لغو پرواز: انجام نشدن پروازی که قبلاً برنامه‌ریزی شده و برای آن حداقل یک صندلی رزرو شده است.

۱۱- ممانعت از سوار شدن: امتناع از حمل مسافران در یک پرواز است، با وجود اینکه آن‌ها خود را برای سوار شدن به موقع حاضر کرده‌اند، مگر در مواردی که دلایل موجهی برای ممانعت از سوار شدن وجود داشته باشد، مانند دلایل مرتبط با سلامت، ایمنی یا امنیت، یا مدارک ناکافی سفر.

۱۲- کاهش درجه خدمات: انتقال مسافر به رده پایین‌تری از کلاس پروازی نسبت به کلاسی که برای آن بلیت خریداری شده است.

۱۳- شرایط فوق‌العاده: شرایطی که رویدادی مطابق شیوه‌نامه سازمان، خارج از مهار(کنترل) شرکت هواپیمایی رخ دهد و اجرای پرواز طبق برنامه را غیرممکن کند، از جمله شرایط زیر:

الف- بی‌ثباتی سیاسی (از قبیل شورش و جنگ).

ب- شرایط جوی که انجام پرواز را غیرممکن می‌کند (از قبیل طوفان، تگرگ، رعد و برق شدید، سیل و خاکستر آتشفشانی).

پ- نواقص غیرمنتظره ایمنی پرواز (از قبیل تهدید بمب‌گذاری در فرودگاه).

ت- اعتصاب کارکنان فرودگاه یا امنیت. اعتصاب شرکت هواپیمایی مشمول این عنوان نمی‌باشد.

ث- تصمیمات مدیریت شدآمد(ترافیک) هوایی که باعث تأخیر طولانی یا لغو پرواز می‌شود.

ج- آسیب به وسیله پرنده ناشی از برخورد با پرندگان.

چ- آسیب به وسیله پرنده ناشی از اجسام خارجی روی باند.

ح- خطرات ایمنی (از قبیل مسافران پرخاشگر یا شدیداً مست که دستورالعمل‌های ایمنی را نادیده می‌گیرند).

۱۴- خدمت هوایی برنامه‌ریزی‌شده (schedual air service): مجموعه‌ای از پروازها که تمامی ویژگی‌های زیر را دارا باشد:

الف- در هر پرواز، صندلی‌ها و/یا ظرفیت حمل بار و/یا پست برای خرید انفرادی توسط عموم (چه به‌طور مستقیم از شرکت هواپیمایی یا از طریق نمایندگان مجاز آن) در دسترس باشد.

ب- پروازها به‌گونه‌ای انجام گیرد که شدآمد(ترافیک) هوایی بین دو یا چند فرودگاه را پوشش دهد، اعم از اینکه براساس جدول پروازی منتشر شده باشد یا پروازها چنان منظم یا پرتکرار باشند که یک سلسله مراتب نظام‌مند و قابل تشخیص از آن برداشت شود.

۱۵- خدمت هوایی چارتر: پرواز غیرخدمت هوایی برنامه‌ریزی شده که به سفارش یک شخص حقیقی یا حقوقی برای تاریخ، مسیر و ظرفیت مشخص انجام می‌شود و بلیت آن در اختیار عموم قرار نمی‌گیرد.

۱۶- نرخ بلیت مسافری: قیمت‌هایی که در ایران بر حسب ریال و در خارج از ایران بر حسب ارز محلی تعیین می‌شوند و باید بابت حمل مسافر در پروازهای هوایی به همراه شرایطی که این قیمت‌ها تحت آن اعمال می‌گردند، از جمله حق‌الزحمه و شرایطی که برای بنگاه(آژانس)ها و سایر خدمات جانبی ارایه می‌شود به شرکت‌های هواپیمایی یا نمایندگان آنها یا دیگر فروشندگان بلیت پرداخت گردد.

۱۷- نرخ حمل بار هوایی: قیمت‌هایی که در ایران بر حسب ریال و در خارج از ایران بر حسب ارز محلی تعیین می‌شوند و بابت حمل بار به همراه شرایطی که این قیمت‌ها تحت آن اعمال می‌گردند، از جمله حق‌الزحمه و شرایطی که برای بنگاه(آژانس)ها و سایر خدمات جانبی باید به شرکت‌های هواپیمایی یا نمایندگان آنها یا دیگر فروشندگان بلیت پرداخت گردد.

۱۸- نماد مشترک (code sharing): توافقی که به موجب آن یک شرکت، شماره(کد) شناسایی خود را بر روی پروازی که توسط شرکت دیگری انجام می‌شود، قرار می‌دهد و برای آن پرواز بلیت صادر و به فروش می‌رساند.

۱۹- قرارداد اجاره خشک (dry lease agreement): قراردادی که بر اساس آن، وسیله پرنده در حمل و نقل هوایی تجاری تحت گواهینامه بهره‌بردار هوایی مستاجر و در سایر موارد، تحت مسئولیت مستاجر بهره‌برداری می‌شود.

۲۰- قرارداد اجاره تر (wet lease agreement): قراردادی که در مورد حمل و نقل هوایی تجاری، بین شرکت‌های هواپیمایی منعقد می‌شود و بر اساس آن، وسیله پرنده تحت گواهینامه بهره‌بردار هوایی موجر بهره‌برداری می‌شود یا در سایر موارد، بین بهره‌برداران منعقد شده و وسیله پرنده تحت مسئولیت موجر بهره‌برداری می‌شود.

۲۱- رتبه‌بندی عملکردی: سازوکار شاخصه‌گذاری عملکرد شرکت‌ها و محاسبه امتیاز هر شرکت براساس شاخصه‌های مذکور که در چارچوب ضوابط این آیین‌نامه انجام می‌شود.

۲۲- شیوه‌نامه رتبه‌بندی شرکت‌های هواپیمایی: دستورالعملی که براساس شاخص‌های عملکردی در چارچوب ضوابط این آیین‌نامه، سازوکار رتبه‌بندی عملکردی شرکت‌ها را مشخص نموده و توسط سازمان تدوین و پس از أخذ تأیید شورای عالی هواپیمایی کشوری ابلاغ می‌گردد.

۲۳- سامانه نظارت بر بازار هوایی: سامانه جامع نظارت بر بازار حمل و نقل هوایی کشور که مطابق با ضوابط این آیین‌نامه از سوی سازمان راه‌اندازی شده و جهت نظارت بر عملکرد کلیه ذی‌نفعان بازار هوایی از جمله شرکت‌ها و سنجش و اعلام رتبه‌بندی عملکردی آن‌ها استفاده می‌شود.

ماده ۲- شخص حقیقی و حقوقی برای تصدی حمل و نقل هوایی تجاری باید دارای پروانه بهره‌برداری هوایی از سازمان باشد.

تبصـــره- ارایه خدمات هوایی زیر از شـــمول أخذ پروانه بهره‌برداری هوایی خارج بوده و با رعایت شـــیوه‌نامه‌های سازمان قابل انجام می‌باشد:

۱- خدمت هوایی که توســط وســایل پرنده فاقد موتور و/یا وســایل پرنده فوق ســبک مطابق آیین‌نامه مدیریت و ساماندهی وسایل پرنده فوق سبک غیرنظامی موضوع تصویب‌نامه شماره ۸۷۱۶۱/ت۳۵۳۶۹هـــ مصوب ۱۳۸۶/۵/۳۱ انجام می‌شود.

۲- پروازهای محلی

ماده ۳- انواع پروانه بهره‌برداری هوایی به صورت زیر است:

۱- نوع اِی (A): پروانه بهره‌برداری هوایی برای بهره‌برداری از وسایل پرنده دارای (۲۰) صندلی مسافری یا بیشتر که مجاز است به صورت خدمت هوایی برنامه‌ریزی شده و یا چارتر، تصدی حمل و نقل هوایی تجاری نماید.

۲- نوع بی (B): پروانه بهره‌برداری هوایی برای بهره‌برداری از وسایل پرنده دارای کمتر از (۲۰) صندلی مسافری که مجاز است به صورت خدمت هوایی چارتر، تصدی حمل و نقل هوایی تجاری نماید.

تبصره ۱- دارنده پروانه نوع بی (B)، با احراز شرایط مندرج در ماده (۸) این آیین‌نامه، می‌تواند از اختیارات پروانه نوع اِی (A) نیز بهره‌مند شود.

تبصـره ۲- پروانه‌های صـادره براسـاس مقررات قبل از لازم‌الاجرا شـدن این آیین‌نامه، حداکثر تا پایان سـال سـوم قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۳ اعتبار دارد و تمدید آنها تا پایان سال سوم قانون مذکور می‌تواند براساس قوانین و مقررات قبلی صورت گیرد. پس از پایان سال سوم یادشده، صدور و تمدید این پروانه‌ها مطابق مفاد این آیین‌نامه خواهد بود.

ماده ۴- شیوه‌نامه‌های تخصصی لازم برای اجرای این آیین‌نامه باید ظرف شش ماه از تصویب این آیین‌نامه توسط سازمان بازنگری یا تهیه و به مورد اجرا گذاشته شود.

بخش دوم- نحوه تأسیس شرکت هواپیمایی

ماده ۵- شخص حقوقی متقاضی پروانه بهره‌برداری هوایی باید دارای شرایط زیر باشد:

۱- شرکتی که در ایران به ثبت رسیده است و درصورتی‌که قبلاً در ثبت کشور دیگر بوده از ثبت آن کشور خارج شده باشد.

۲- تابعیت ایرانی داشته باشد.

۳- اقامتگاه آن در ایران باشد.

۴- درصورتی‌که سرمایه شرکت به صورت سهام و یا سهم‌الشرکه درآمده، با اسم باشد و اکثریت متعلق به اتباع ایرانی باشد.

۵- موضوع اصلی فعالیت آن ارایه خدمت هوایی باشد.

ماده ۶- درصورت درخواست متقاضی، پروانه بهره‌برداری هوایی با احراز شرایط زیر صادر می‌گردد:

۱- متقاضی، گواهینامه بهره‌بردار هوایی معتبر از سازمان برابر شیوه‌نامه سازمان داشته باشد.

۲- متقاضی، حداقل وسیله پرنده مندرج در ماده (۷) را داشته باشد.

۳- متقاضی، شرایط مالی ماده (۸) را داشته باشد.

۴- متقاضی، شرایط بیمه ماده (۹) را داشته باشد.

۵- متقاضی، شرایط امنیتی ماده (۱۰) را داشته باشد.

۶- متقاضی، نظر موافق شورای عالی هواپیمایی کشوری جهت اعطای پروانه را برابر ماده (۱۱) کسب کرده باشد.

تبصره- متقاضیان پروانه بهره‌برداری هوایی که قبل از لازم‌الاجرا شدن این آیین‌نامه، براساس شیوه‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های قبلی سازمان موافقت اولیه سازمان را أخذ کرده باشند و دارای شرایط ماده (۸) باشند، می‌توانند براساس همان معیارها، پروانه بهره‌برداری هوایی خود را أخذ نمایند. این پروانه در هر صورت تا پایان سال سوم قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۳ معتبر می‌باشد و پس از پایان سال سوم قانون مذکور صدور و تمدید پروانه مطابق مفاد این آیین‌نامه خواهد بود.

ماده۷- متقاضی پروانه باید حداقل وسیله پرنده زیر را داشته باشد:

۱- برای نوع اِی (A) که قصد حمل و نقل هوایی تجاری با هواپیمای مسافربری داشته باشد، حداقل (۵) فروند هواپیما که حداقل (۳) فروند آن ملکی ایرانی باشد. (۲) فروند دیگر می‌تواند از طریق انواع اجاره تامین گردد؛

۲- برای نوع بی (B) که قصد حمل و نقل هوایی تجاری با هواپیمای باری داشته باشد، حداقل (۱) فروند هواپیمای ملکی ایرانی و یا (۱) فروند اجاره‌ای.

۳- برای سایر موارد، حداقل (۱) فروند وسیله پرنده ملکی ایرانی.

تبصره- هواپیماهای ملکی تأمین‌شده برای تأسیس شرکت باید از محل واردات به کشور (جدیدالورود) باشد.

ماده ۸- شرایط مالی متقاضی پروانه به شرح زیر است:

۱- پروانه نوع اِی (A)

الف- شرکت هواپیمایی توان مالی انجام تمامی تعهدات خود را براساس طرح تجاری و اسناد قانونی لازم، به مدت (۲۴) ماه از آغاز عملیات، داشته باشد.

ب- شرکت هواپیمایی توان پرداخت هزینه‌های ثابت و عملیاتی ناشی از بهره‌برداری را برای مدت سه ماه از آغاز عملیات، بدون کسب هرگونه درآمد حاصل از عملیات، داشته باشد.

پ- در صورت بهره‌برداری از هواپیمای مسافربری، حداقل معادل سی میلیون (۳۰/۰۰۰/۰۰۰) یورو ارزش یا سرمایه داشته باشد.

۲- پروانه نوع بی (B)

الف- شرایط مالی بند (۱) این ماده را رعایت کند و یا نشان دهد که حداقل معادل یکصد هزار (۱۰۰/۰۰۰) یورو ارزش یا سرمایه دارد.

ب- درصورتی‌که بخواهد خدمت هوایی برنامه‌ریزی شده ارایه دهد، شرایط بند (۱) این ماده را رعایت کند.

تبصره- سازمان می‌تواند وضعیت توان مالی شرکت‌ها را از طریق استعلام از سازمان امور مالیاتی کشور، بانک مرکزی جمهوری اسلامی، سازمان بورس و اوراق بهادار و یا سایر مراجع ذی‌صلاح احراز نماید.

ماده ۹- شرکت هواپیمایی باید پوشش بیمه‌ای لازم در قبال مسافر، بار و حقوق مسافر، بار هوایی و اشخاص ثالث را داشته باشد. حصول اطمینان از پوشش بیمه مسافر و بار برای وسیله پرنده و صندلی اجاره‌ای دائم و موقت الزامی است.

ماده ۱۰- شرکت هواپیمایی مکلف است الزامات امنیتی مطابق برنامه ملی امنیت هواپیمایی کشوری و قوانین و مقررات مربوط به امنیت هوانوردی را رعایت نماید.

ماده ۱۱- شورای عالی هواپیمایی کشوری با در نظر گرفتن شرایط زیر به صورت موردی یا کلی درخصوص اعطای پروانه به متقاضیان اعلام نظر می‌نماید:

۱- بهره‌برداری هوایی تقاضا شده منطبق با مصالح کشور و احتیاجات جامعه باشد.

۲- اطمینان حاصل شود که متقاضی قادر به انجام نوع بهره‌برداری هوایی است.

۳- در صورت مخالفت، فرصت درخواست مجدد به شرکت داده شود.

ماده ۱۲- پروانه بهره‌برداری هوایی و گواهینامه بهره‌بردار هوایی صادر شده قابل فروش و یا انتقال مستقیم به‌غیر نمی‌باشد و در صورت انتقال، طبق قوانین و مقررات، مالک جدید باید شرایط احراز مندرج در این آیین‌نامه را داشته باشد.

ماده ۱۳- سازمان باید ظرف مدت تعیین‌شده در درگاه ملی مجوزهای کشور پس از تکمیل اطلاعات مورد نیاز در خصوص درخواست متقاضی اعلام‌نظر نماید. دلایل رد درخواست باید در اسرع وقت به متقاضی اعلام گردد.

بخش سوم- نحوه فعالیت شرکت هواپیمایی

ماده ۱۴- دارنده پروانه بهره‌برداری هوایی می‌تواند بدون محدودیت، مطابق پروانه بهره‌برداری هوایی و قوانین و مقررات مربوط در مسیرهای داخلی و خارجی فعالیت نماید.

تبصره- در صورت وقوع مشکلات غیرقابل پیش‌بینی از جمله مشکلات ایمنی، امنیتی یا محیط‌زیستی (مطابق قوانین و مقررات مربوط)، سازمان می‌تواند تا رفع مشکل، تردد در مسیرهای هوایی را به‌طور غیرتبعیض‌آمیز محدود یا منع کند.

مـاده ۱۵- شـرکت هواپیمـایی در پروازهـای برنامـه‌ای یـا چـارتر، بـه‌جز شـرایط فـوق‌العـاده، موظـف اسـت حقوق مسافران را به شرح زیر مطابق شیوه‌نامه سازمان رعایت نماید:

۱- مسافران برخلاف میل خود توسط شرکت از سوار شدن به وسیله پرنده منع شوند.

۲- پرواز مسافران لغو گردد.

۳- پرواز مسافران با تأخیر مواجه شود.

۴- حمل مسافران با کاهش درجه خدمات همراه باشد.

۵- ارسال بار با تاخیر مواجه شود.

۶- بار مسافران و یا بار ارسال‌کننده آسیب ببیند و یا مفقود شود.

۷- عدم پذیرش و یا حمل مسافران دارای معلولیت یا کاهش توان حرکتی که نیازمند خدمات ویژه باشند.

تبصره- وقوع شرایط فوق‌العاده باید توسط شرکت هواپیمایی اثبات شود.

ماده ۱۶- شـرکت هواپیمایی علاوه بر وسـیله پرنده ایرانی، می‌تواند پس از تأیید قرارداد اجاره خشـک یا اجاره تر توسط سازمان، براساس شیوه‌نامه مربوط تا زمان مورد توافق، از وسیله پرنده غیر ایرانی بهره‌برداری یا استفاده نماید.

ماده ۱۷- شـرکت هواپیمایی می‌تواند طی توافق با شـرکت هواپیمایی داخلی یا خارجی دیگر، با رعایت شـیوه‌نامه سازمان، از مزایای پرواز با نماد مشترک استفاده نماید.

ماده ۱۸- یک وسـیله پرنده در یک زمان می‌تواند فقط در اختیار یک شـرکت هواپیمایی باشـد. در عین حال یک شـرکت هواپیمایی می‌تواند از وسـیله پرنده در اختیار، علاوه بر حمل و نقل هوایی تجاری، انواع دیگر بهره‌برداری را با رعایت قوانین و مقررات مربوط انجام دهد.

ماده ۱۹- شـرکت هواپیمـایی مکلـف اسـت جزئیـات نـرخ‌نامـه از قبیـل نـرخ پایـه بلیـت، مالیـات و عـوارض را به اطلاع مسافر برساند.

ماده ۲۰- شـرکت هواپیمایی دارای پروانه نوع اِی (A) می‌تواند تعداد مشـخصـی از صـندلی‌های یک یا چند پرواز معین را به‌منظور افزایش فروش پیش از پرواز، تقویت کانال‌های فروش و مدیریت ظرفیت، طی قرارداد به یک شـخص حقوقی یا حقیقی تخصـیص دهد. در این‌صـورت طرف قرارداد شـرکت هواپیمایی نمی‌تواند برای صـندلی‌های در اختیار بلیت انفرادی صادر نماید.

بخش چهارم- نحوه اداره شرکت هواپیمایی

ماده ۲۱- اداره شـرکت هواپیمایی با ارکان مدیریتی و اجرایی آن مطابق قوانین و مقررات مربوط و اسـاسـنامه یا شرح وظایف مربوط تعیین می‌شود. این ارکان مسئولیت سیاست‌گذاری، هدایت و نظارت بر کلیه فعالیت‌های عملیاتی،

مالی، ایمنی و امنیتی شرکت و پاسخگویی به سازمان را دارند و موظف به رعایت اصول ایمنی و امنیت پرواز، حقوق مسافران و مقررات هوانوردی مربوط هستند.

ماده ۲۲- شرکت هواپیمایی باید تغییرات زیر را به سازمان اطلاع دهد:

۱- ارایه خدمات هوایی جدید به کشورهای دیگر؛

۲- تغییر در نوع یا تعداد هواپیماهای مورد استفاده؛

۳- قصد ادغام با شرکت دیگر؛

۴- تغییر موثر در مالکیت شرکت برابر شیوه‌نامه سازمان؛

۵- تغییر موثر در ساختار مدیریتی و عنداللزوم تأیید قبلی آن توسط سازمان.

ماده ۲۳- در شرایط زیر شرکت هواپیمایی باید پروانه بهره‌برداری هوایی خود را برای بررسی مجدد به سازمان عودت نماید:

۱- ظرف شش ماه پس از صدور پروانه، فعالیت خود را آغاز نکرده باشد.

۲- بیش از شش ماه عملیات پروازی خود را متوقف کرده باشد.

۳- شرکت دارنده پروانه نوع بی (B) که قصد داشته باشد از اختیارات پروانه نوع اِی (A) استفاده نماید.

۴- درصورتی‌که سازمان تشخیص دهد که تغییرات، به‌ویژه در مورد ادغام یا تملک، بر وضعیت حقوقی شرکت موثر بوده است. در این صورت تا زمان تعیین تکلیف توسط سازمان، شرکت می‌تواند به فعالیت ادامه دهد.

بخش پنجم- نحوه نظارت بر شرکت هواپیمایی

ماده ۲۴- سازمان با هدف اطمینان از رعایت قوانین و مقررات مربوط، تأمین ایمنی و حفظ مصالح عمومی، جلوگیری از وقوع مخاطرات و رقابت‌های ناصحیح بین متصدیان حمل و نقل هوایی بر کلیه فعالیت‌های شرکت هواپیمایی نظارت می‌کند.

ماده ۲۵- سازمان نسبت به نظارت، بازرسی فنی و تخصصی از شرکت‌های هواپیمایی و مستحدثات مربوط اقدام می‌نماید.

ماده ۲۶- سازمان مکلف است در طول دوره اعتبار پروانه بهره‌برداری هوایی، انطباق شرکت با شرایط صدور را احراز نماید.

ماده ۲۷- درصورتی‌که در بازرسی و نظارت سازمان، هر نوع مشکلی از جمله مشکلات مالی در شرکت هواپیمایی وجود داشته باشد که بر فعالیت شرکت و ایمنی پرواز تاثیرگذار باشد، باید بخش‌های مربوط به صدور گواهینامه بهره‌بردار هوایی را جهت انجام اقدامات پیشگیرانه مطلع نماید.

ماده ۲۸- در مواردی که شرایط لغو، توقف و یا محدودیت پروانه شرکت هواپیمایی توسط سازمان تشخیص داده شد، گزارش مربوط به شورای عالی هواپیمایی کشوری اعلام می‌شود و براساس تصمیم شورای یادشده، سازمان اقدامات قانونی لازم را انجام می‌دهد.

ماده ۲۹- سازمان باید حداکثر ظرف شش ماه شاخص‌های مورد نیاز برای سطوح رتبه‌بندی عملکردی شرکت‌ها که شامل عملکرد مالی، فنی، ایمنی و امنیت فعالیت آن‌ها بوده و به افزایش سهم حمل و نقل هوایی از مسافران بین‌شهری کشور، ارتقاء رضایت مردمی و کاهش مخاطرات و حوادث هوایی منجر شود را به همراه روش محاسبه و امتیازدهی در قالب شیوه‌نامه رتبه‌بندی شرکت‌های هواپیمایی تدوین و توسط شورای عالی هواپیمایی کشوری تصویب و ابلاغ نماید. رتبه‌بندی شرکت‌های هواپیمایی و اثرات آن به شرح زیر است:

۱- ممتاز: شرکت‌های ممتاز که بر اساس ضوابط مندرج در شیوه‌نامه، توسط سازمان دارای عملکرد مناسب ارزیابی شده و امکان حمل بار و مسافر را در مسیرهای داخلی و بین‌المللی مطابق با نوع پروانه در قالب تصدی حمل و نقل هوایی تجاری با رعایت سایر ضوابط دارند.

۲- کارآمد: شرکت‌های کارآمد که بر اساس ضوابط مندرج در شیوه‌نامه، توسط سازمان دارای عملکرد قابل قبول ارزیابی شده و امکان حمل بار و مسافر را در مسیرهای داخلی و بین‌المللی مطابق با نوع پروانه در قالب تصدی حمل و نقل هوایی تجاری با رعایت سایر ضوابط دارند.

۳- مبتدی: شرکت‌های مبتدی که براساس ضوابط مندرج در شیوه‌نامه، توسط سازمان دارای حداقل عملکرد لازم ارزیابی شده و امکان حمل بار و مسافر را در مسیرهای داخلی در قالب تصدی حمل و نقل هوایی تجاری با رعایت سایر ضوابط دارند. شرکت‌های مذکور امکان انجام پرواز خارجی را تا زمان ارتقاء پروانه به انواع ممتاز یا کارآمد ندارند.

۴- ناکارآمد: شرکت‌های ناکارآمد که براساس ضوابط مندرج در شیوه‌نامه، توسط سازمان دارای عملکرد غیرقابل قبول ارزیابی شده و امکان حمل بار و مسافر را در مسیرهای داخلی با رعایت سایر ضوابط دارند. شرکت‌های مذکور امکان انجام پرواز خارجی و استفاده از تسهیلات و حمایت‌های دولتی موضوع ماده (۳۲) این آیین‌نامه تا زمان احراز شرایط ارتقاء در رتبه‌بندی عملکردی آن‌ها توسط سازمان را ندارند.

تبصره ۱- شرکت‌هایی که تا قبل از لازم‌الاجرا شدن این آیین‌نامه براساس شیوه‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های قبلی سازمان، موافقت اولیه یا پروانه از سازمان دریافت ننموده‌اند، تا یک سال پس از زمان صدور پروانه بهره‌برداری به عنوان مبتدی طبقه‌بندی می‌شوند.

تبصره ۲- پروانه‌های صادره براساس مقررات قبل از لازم‌الاجرا شدن این آیین‌نامه، دارای اعتبار بوده و به مدت یک‌سال به عنوان ممتاز طبقه‌بندی می‌گردند. سازمان موظف است ظرف حداکثر سه ماه، مطابق با ضوابط این

آیین‌نامه رتبه عملکردی شرکت‌های موجود را احصاء نموده و به آن‌ها اطلاع‌رسانی نماید. پس از پایان مهلت یک‌ساله، رتبه‌عملکردی شرکت‌ها به‌روزرسانی می‌گردد.

ماده ۳۰- سازمان موظف است ظرف حداکثر شش ماه نسبت به ایجاد «سامانه جامع نظارت بر بازار حمل و نقل هوایی کشور» به نحوی اقدام نماید که علاوه بر دریافت برخط اطلاعات عملکرد شرکت‌های هواپیمایی نظیر صدور و فروش بلیت هواپیما و حمل بار، رتبه‌بندی عملکردی شرکت‌های هواپیمایی را به‌صورت سامانه‌ای محاسبه و به‌روزرسانی‌شده و به اطلاع عموم رسانده شود.

تبصره- شرکت‌های هواپیمایی موظفند همکاری لازم را با سازمان جهت ارایه برخط اطلاعات موردنیاز مطابق با شیوه‌نامه رتبه‌بندی شرکت‌های هواپیمایی به‌عمل آورند. عدم همکاری لازم از سوی هر یک از شرکت‌ها یا نقص و ایراد در ارایه اطلاعات به منزله عدم احراز امتیاز شاخص‌های عملکردی بوده و در اصلاح و به‌روزرسانی رتبه‌بندی عملکردی شرکت‌ها توسط سازمان لحاظ می‌شود.

ماده ۳۱- سازمان موظف است بر اساس اطلاعات عملکردی شرکت‌ها و مطابق با ضوابط این آیین‌نامه، هر شش ماه یک بار رتبه عملکردی شرکت‌ها را از طریق سامانه نظارت بر بازار هوایی به‌روزرسانی کرده و رتبه عملکردی به صورت شفاف برای شرکت‌ها و عموم مردم در سامانه مذکور اعلام گردد.

ماده ۳۲- دستگاه‌های اجرایی در مواردی از قبیل موارد زیر موظفند قبل از ارایه تسهیلات و حمایت‌های دولتی به شرکت‌های هواپیمایی که براساس قوانین و مقررات مرتبط مصوب شده باشد، رتبه‌بندی عملکردی آن‌ها را از سازمان استعلام نموده و براساس ضوابط مندرج در شیوه‌نامه، رتبه عملکردی شرکت‌ها را مبنای ارایه خدمات خود قرار دهند:

۱- وزارت راه و شهرسازی درخصوص تخفیفات مصوب ارایه خدمات فرودگاهی و ناوبری هوایی به شرکت.

۲- وزارت راه و شهرسازی و صندوق توسعه ملی در خصوص تسهیلات خرید و اجاره هواپیما و بالگرد موضوع جزء (۴) بند (ت) ماده (۵۷) قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۳.

تبصره ۱- مواردی که ارایه متفاوت تسهیلات و حمایت‌های دولتی به شرکت‌ها در چارچوب این ماده مطابق با ضوابط قانونی مجاز نباشد، از اجرای این ماده مستثنی است.

تبصره ۲- تسهیلات و حمایت‌های دولتی موضوع این آیین‌نامه، براساس رتبه‌بندی عملکردی به پروانه‌های حمل بار و مسافر تخصیص می‌یابد.

ماده ۳۳- سازمان موظف است در مواردی که ارایه مجوز پرواز خارجی از نظر تعداد پرواز یا موارد مشابه دارای محدودیت است، اولویت ارایه مجوز را به شرکت‌های دارای رتبه عملکردی ممتاز تخصیص دهد.

مـــاده ۳۴- شـرکت‌های هواپیمـایی موظفنـد در مـواردی کـه رتبـه عملکـردی آن‌هـا بـه نـوع ناکارآمـد به‌روزرسانی می‌گردد، ظـرف حـداکثر یک‌مـاه برنامـه اقـدامات اصـلاحی خـود را بـه سـازمان ارایـه نمـوده و ظـرف حداکثر شش ماه نسبت به اجـرای برنامـه مـذکور تحـت نظـارت و بـا ارایـه گزارش‌هـای مـنظم بـه سـازمان اقـدام نمایند.

ماده ۳۵- شرکت هواپیمایی با رتبه‌بندی ناکارآمد، درصورتی‌که شش ماه پس از ارایه اقدام اصلاحی از تغییر رتبه عملکردی به ناکارآمد، موفق به احراز رتبه‌بندی عملکردی مورد نیاز جهت تغییر این رتبه نشـود، سـازمان گزارشـی از اقدامات شـرکت جهت اصـلاح رتبه‌بندی عملکردی خود به شـورای عالی هواپیمایی کشـوری اعلام می‌نماید. شـورای یادشـده می‌تواند حسب اختیارات مندرج در جز (ب) تبصـره (۱) الحاقی به ماده (۶) قانون هواپیمایی کشـوری مصـوب ۱۳۴۷، درخصوص الغاء یا توقیف موقت یا محدود ساختن اختیارات مندرج در پروانه اظهار نظر نماید.

محمدرضا عارف
معاون اول رئیس جمهور

رونوشـــت بـــه دفتـــر مقـــام معظـــم رهبـــری، دفتـــر رئـــیس‌جمهـــور، دفتـــر رئـــیس مجلـــس شـــورای اســـلامی، دفتـــر رئـــیس قـــوه قضـــاییه، دفتـــر معـــاون اول رئـــیس‌جمهـــور، دبیرخانـــه مجمـــع تشـــخیص مصـــلحت نظـــام، دبیرخانـــه ســـتاد کـــل نیروهـــای مســـلح، دیـــوان محاســـبات کشـــور، دیـــوان عـــدالت اداری، ســـازمان بازرســـی کـــل کشـــور، معاونت‌هـــای قـــوانین و نظـــارت مجلـــس شـــورای اســـلامی، امـــور تـــدوین، تنقـــیح و انتشـــار قـــوانین و مقـــررات، کلیـــه وزارتخانـــه‌ها، ســـازمان‌ها و مؤسســـات دولتـــی، معاونـــت‌هـــای رئـــیس‌جمهـــور، نهادهـــای انقـــلاب اســـلامی، روزنامـــه رســـمی جمهوری اسلامی ایران، دبیرخانه شورای اطلاع‌رسانی دولت و دفتر هیئت دولت. (۲۰۹۴۸۵۶۸)

مـــاده ۳۴- شـرکت‌های هواپیمـایی موظفنـد در مـواردی کـه رتبـه عملکـردی آن‌هـا بـه نـوع ناکارآمـد به‌روزرسانی می‌گردد، ظـرف حـداکثر یک‌مـاه برنامـه اقـدامات اصـلاحی خـود را بـه سـازمان ارایـه نمـوده و ظـرف حداکثر شش ماه نسبت به اجـرای برنامـه مـذکور تحـت نظـارت و بـا ارایـه گزارش‌هـای مـنظم بـه سـازمان اقـدام نمایند.

ماده ۳۵- شرکت هواپیمایی با رتبه‌بندی ناکارآمد، درصورتی‌که شش ماه پس از ارایه اقدام اصلاحی از تغییر رتبه عملکردی به ناکارآمد، موفق به احراز رتبه‌بندی عملکردی مورد نیاز جهت تغییر این رتبه نشـود، سـازمان گزارشـی از اقدامات شـرکت جهت اصـلاح رتبه‌بندی عملکردی خود به شـورای عالی هواپیمایی کشـوری اعلام می‌نماید. شـورای یادشـده می‌تواند حسب اختیارات مندرج در جز (ب) تبصره (۱) الحاقی به ماده (۶) قانون هواپیمایی کشـوری مصـوب ۱۳۴۷، درخصوص الغاء یا توقیف موقت یا محدود ساختن اختیارات مندرج در پروانه اظهار نظر نماید.

تنظیم	بازبینی	تأیید	تأیید نهایی

محمدرضا عارف
معاون اول رئیس‌جمهور

رونوشـــت بـــه دفتـــر مقـــام معظـــم رهبـــری، دفتـــر رئـــیس‌جمهـــور، دفتـــر رئـــیس مجلـــس شـــورای اســـلامی، دفتـــر رئـــیس قـــوه قضـــاییه، دفتـــر معـــاون اول رئـــیس‌جمهـــور، دبیرخانـــه مجمـــع تشـــخیص مصـــلحت نظـــام، دبیرخانـــه ســـتاد کـــل نیروهـــای مســـلح، دیـــوان محاســـبات کشـــور، دیـــوان عـــدالت اداری، ســـازمان بازرســـی کـــل کشـــور، معاونت‌هـــای قـــوانین و نظـــارت مجلـــس شـــورای اســـلامی، امـــور تـــدوین، تنقـــیح و انتشـــار قـــوانین و مقـــررات، کلیـــه وزارتخانـــه‌ها، ســـازمان‌ها و مؤسســـات دولتـــی، معاونـــت‌هـــای رئـــیس‌جمهـــور، نهادهـــای انقـــلاب اســـلامی، روزنامـــه رســـمی جمهوری اسلامی ایران، دبیرخانه شورای اطلاع‌رسانی دولت و دفتر هیئت دولت. (۲۰۹۴۸۵۶۸)

شماره ۳۴۸۰۸
تاریخ ۱۴۰۵/۴/۱۰
پیوست

جمهوری اسلامی ایران
ریاست جمهوری

دفتر هیئت دولت

بسمه تعالی
"با صلوات بر محمد و آل محمد"

دستور ابلاغ تصمیمات دولت:

- ☐ تصویب نامه
- ☐ تصمیم نامه
- ☐ لایحه
- ☐ بخشنامه

عنوان: آیین‌نامه نحوه تأسیس فعالیت و نظارت بر شرکت‌های هواپیمایی

کد پیشنهادی: ۶۴۴۸۷

نظارت-مرحله اول	نظارت-مرحله دوم	تایید نهایی

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر هیئت دولت cabinetoffice.ir

۳۴۸۰۸

شماره ..... /ت ۶۴۴۸۷ هـ

تاریخ .....

۱۴۰۵/۴/۱۰

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب‌نامه هیئت وزیران

بسمه تعالی

«با صلوات بر محمد و آل محمد»

وزارت راه و شهرسازی – وزارت امور اقتصادی و دارایی

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران – صندوق توسعه ملی

هیئت وزیران در جلسه ۱۴۰۵/۳/۲۴ به پیشنهاد سازمان هواپیمایی کشوری و تأیید شورای عالی هواپیمایی کشوری و به استناد جزء (۱) بند (ج) ماده (۵۷) قانون برنامه پنج ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۳، آیین‌نامه نحوه تأسیس، فعالیت، اداره و نظارت بر شرکت‌های هواپیمایی را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین‌نامه نحوه تأسیس، فعالیت، اداره و نظارت بر شرکت‌های هواپیمایی

(موضوع جزء (۱) بند (ج) ماده (۵۷) قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران)

بخش اول- کلیات و الزامات اصلی

ماده ۱- در این آیین‌نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

۱- سازمان: سازمان هواپیمایی کشوری

۲- وسیله پرنده: وسیله‌ای که بتواند در نتیجه عکس‌العمل هوا به‌جز عکس‌العمل هوا در برابر سطح زمین، خود را در هوا نگاه دارد.

۳- خدمت هوایی (Air service): پرواز یا مجموعه‌ای از پروازها که به منظور حمل مسافر، بار و/یا پست در مقابل دریافت کرایه و/یا اجرت انجام می‌گیرد.

۴- حمل و نقل هوایی تجاری (commercial air transport): بهره‌برداری از وسیله پرنده به‌منظور حمل و نقل مسافر، بار و/یا پست در قبال دریافت کرایه یا هرگونه عوض با ارزش دیگر.

۵- پروانه بهره‌برداری هوایی (operating License): مجوزی که به دارنده اجازه می‌دهد، خدمت هوایی مندرج در پروانه را ارایه نماید.

۶- گواهینامه بهره‌بردار هوایی (Air Operator Certificate): گواهینامه‌ای که به بهره‌بردار اجازه می‌دهد حمل و نقل هوایی تجاری را انجام دهد. این گواهینامه تأیید می‌کند که دارنده آن توانمندی حرفه‌ای و سازمان لازم برای تضمین ایمنی عملیات مندرج در گواهینامه را دارد.

۷- شرکت هواپیمایی: مؤسسه دارای پروانه بهره‌برداری هوایی.

۸- طرح تجاری: شرح مفصلی از فعالیت‌های بازرگانی مورد نظر شرکت برای دوره‌ی مربوط به‌ویژه در ارتباط با توسعه‌ی مورد انتظار بازار و سرمایه‌گذاری‌هایی که باید انجام شود، از جمله آثار مالی و اقتصادی این فعالیت‌ها.

۹- پرواز محلی: پروازی که شامل حمل مسافر، پست و/یا بار بین فرودگاه‌ها یا سایر نقاط فرود مجاز مختلف نمی‌باشد.

۱۰- لغو پرواز: انجام نشدن پروازی که قبلاً برنامه‌ریزی شده و برای آن حداقل یک صندلی رزرو شده است.

۱۱- ممانعت از سوار شدن: امتناع از حمل مسافران در یک پرواز است، با وجود اینکه آن‌ها خود را برای سوار شدن به موقع حاضر کرده‌اند، مگر در مواردی که دلایل موجهی برای ممانعت از سوار شدن وجود داشته باشد، مانند دلایل مرتبط با سلامت، ایمنی یا امنیت، یا مدارک ناکافی سفر.

۱۲- کاهش درجه خدمات: انتقال مسافر به رده پایین‌تری از کلاس پروازی نسبت به کلاسی که برای آن بلیت خریداری شده است.

۱۳- شرایط فوق‌العاده: شرایطی که رویدادی مطابق شیوه‌نامه سازمان، خارج از مهار(کنترل) شرکت هواپیمایی رخ دهد و اجرای پرواز طبق برنامه را غیرممکن کند، از جمله شرایط زیر:

الف- بی‌ثباتی سیاسی (از قبیل شورش و جنگ).

ب- شرایط جوی که انجام پرواز را غیرممکن می‌کند (از قبیل طوفان، تگرگ، رعد و برق شدید، سیل و خاکستر آتشفشانی).

پ- نواقص غیرمنتظره ایمنی پرواز (از قبیل تهدید بمب‌گذاری در فرودگاه).

ت- اعتصاب کارکنان فرودگاه یا امنیت. اعتصاب شرکت هواپیمایی مشمول این عنوان نمی‌باشد.

ث- تصمیمات مدیریت شدآمد(ترافیک) هوایی که باعث تأخیر طولانی یا لغو پرواز می‌شود.

ج- آسیب به وسیله پرنده ناشی از برخورد با پرندگان.

چ- آسیب به وسیله پرنده ناشی از اجسام خارجی روی باند.

ح- خطرات ایمنی (از قبیل مسافران پرخاشگر یا شدیداً مست که دستورالعمل‌های ایمنی را نادیده می‌گیرند).

۱۴- خدمت هوایی برنامه‌ریزی‌شده (schedual air service): مجموعه‌ای از پروازها که تمامی ویژگی‌های زیر را دارا باشد:

الف- در هر پرواز، صندلی‌ها و/یا ظرفیت حمل بار و/یا پست برای خرید انفرادی توسط عموم (چه به‌طور مستقیم از شرکت هواپیمایی یا از طریق نمایندگان مجاز آن) در دسترس باشد.

ب- پروازها به‌گونه‌ای انجام گیرد که شدآمد(ترافیک) هوایی بین دو یا چند فرودگاه را پوشش دهد، اعم از اینکه براساس جدول پروازی منتشر شده باشد یا پروازها چنان منظم یا پرتکرار باشند که یک سلسله مراتب نظام‌مند و قابل تشخیص از آن برداشت شود.

۱۵- خدمت هوایی چارتر: پرواز غیرخدمت هوایی برنامه‌ریزی شده که به سفارش یک شخص حقیقی یا حقوقی برای تاریخ، مسیر و ظرفیت مشخص انجام می‌شود و بلیت آن در اختیار عموم قرار نمی‌گیرد.

۱۶- نرخ بلیت مسافری: قیمت‌هایی که در ایران بر حسب ریال و در خارج از ایران بر حسب ارز محلی تعیین می‌شوند و باید بابت حمل مسافر در پروازهای هوایی به همراه شرایطی که این قیمت‌ها تحت آن اعمال می‌گردند، از جمله حق‌الزحمه و شرایطی که برای بنگاه(آژانس)ها و سایر خدمات جانبی ارایه می‌شود به شرکت‌های هواپیمایی یا نمایندگان آنها یا دیگر فروشندگان بلیت پرداخت گردد.

۱۷- نرخ حمل بار هوایی: قیمت‌هایی که در ایران بر حسب ریال و در خارج از ایران بر حسب ارز محلی تعیین می‌شوند و بابت حمل بار به همراه شرایطی که این قیمت‌ها تحت آن اعمال می‌گردند، از جمله حق‌الزحمه و شرایطی که برای بنگاه(آژانس)ها و سایر خدمات جانبی باید به شرکت‌های هواپیمایی یا نمایندگان آنها یا دیگر فروشندگان بلیت پرداخت گردد.

۱۸- نماد مشترک (code sharing): توافقی که به موجب آن یک شرکت، شماره(کد) شناسایی خود را بر روی پروازی که توسط شرکت دیگری انجام می‌شود، قرار می‌دهد و برای آن پرواز بلیت صادر و به فروش می‌رساند.

۱۹- قرارداد اجاره خشک (dry lease agreement): قراردادی که بر اساس آن، وسیله پرنده در حمل و نقل هوایی تجاری تحت گواهینامه بهره‌بردار هوایی مستاجر و در سایر موارد، تحت مسئولیت مستاجر بهره‌برداری می‌شود.

۲۰- قرارداد اجاره تر (wet lease agreement): قراردادی که در مورد حمل و نقل هوایی تجاری، بین شرکت‌های هواپیمایی منعقد می‌شود و بر اساس آن، وسیله پرنده تحت گواهینامه بهره‌بردار هوایی موجر بهره‌برداری می‌شود یا در سایر موارد، بین بهره‌برداران منعقد شده و وسیله پرنده تحت مسئولیت موجر بهره‌برداری می‌شود.

۲۱- رتبه‌بندی عملکردی: سازوکار شاخصه‌گذاری عملکرد شرکت‌ها و محاسبه امتیاز هر شرکت براساس شاخصه‌های مذکور که در چارچوب ضوابط این آیین‌نامه انجام می‌شود.

۲۲- شیوه‌نامه رتبه‌بندی شرکت‌های هواپیمایی: دستورالعملی که براساس شاخص‌های عملکردی در چارچوب ضوابط این آیین‌نامه، سازوکار رتبه‌بندی عملکردی شرکت‌ها را مشخص نموده و توسط سازمان تدوین و پس از أخذ تأیید شورای عالی هواپیمایی کشوری ابلاغ می‌گردد.

۲۳- سامانه نظارت بر بازار هوایی: سامانه جامع نظارت بر بازار حمل و نقل هوایی کشور که مطابق با ضوابط این آیین‌نامه از سوی سازمان راه‌اندازی شده و جهت نظارت بر عملکرد کلیه ذی‌نفعان بازار هوایی از جمله شرکت‌ها و سنجش و اعلام رتبه‌بندی عملکردی آن‌ها استفاده می‌شود.

ماده ۲- شخص حقیقی و حقوقی برای تصدی حمل و نقل هوایی تجاری باید دارای پروانه بهره‌برداری هوایی از سازمان باشد.

تبصـــره- ارایه خدمات هوایی زیر از شـــمول أخذ پروانه بهره‌برداری هوایی خارج بوده و با رعایت شـــیوه‌نامه‌های سازمان قابل انجام می‌باشد:

۱- خدمت هوایی که توســط وســایل پرنده فاقد موتور و/یا وســایل پرنده فوق ســبک مطابق آیین‌نامه مدیریت و ساماندهی وسایل پرنده فوق سبک غیرنظامی موضوع تصویب‌نامه شماره ۸۷۱۶۱/ت۳۵۳۶۹هـــ مصوب ۱۳۸۶/۵/۳۱ انجام می‌شود.

۲- پروازهای محلی

ماده ۳- انواع پروانه بهره‌برداری هوایی به صورت زیر است:

۱- نوع اِی (A): پروانه بهره‌برداری هوایی برای بهره‌برداری از وسایل پرنده دارای (۲۰) صندلی مسافری یا بیشتر که مجاز است به صورت خدمت هوایی برنامه‌ریزی شده و یا چارتر، تصدی حمل و نقل هوایی تجاری نماید.

۲- نوع بی (B): پروانه بهره‌برداری هوایی برای بهره‌برداری از وسایل پرنده دارای کمتر از (۲۰) صندلی مسافری که مجاز است به صورت خدمت هوایی چارتر، تصدی حمل و نقل هوایی تجاری نماید.

تبصره ۱- دارنده پروانه نوع بی (B)، با احراز شرایط مندرج در ماده (۸) این آیین‌نامه، می‌تواند از اختیارات پروانه نوع اِی (A) نیز بهره‌مند شود.

تبصـره ۲- پروانه‌های صـادره براسـاس مقررات قبل از لازم‌الاجرا شـدن این آیین‌نامه، حداکثر تا پایان سـال سـوم قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۳ اعتبار دارد و تمدید آنها تا پایان سال سوم قانون مذکور می‌تواند براساس قوانین و مقررات قبلی صورت گیرد. پس از پایان سال سوم یادشده، صدور و تمدید این پروانه‌ها مطابق مفاد این آیین‌نامه خواهد بود.

ماده ۴- شیوه‌نامه‌های تخصصی لازم برای اجرای این آیین‌نامه باید ظرف شش ماه از تصویب این آیین‌نامه توسط سازمان بازنگری یا تهیه و به مورد اجرا گذاشته شود.

بخش دوم- نحوه تأسیس شرکت هواپیمایی

ماده ۵- شخص حقوقی متقاضی پروانه بهره‌برداری هوایی باید دارای شرایط زیر باشد:

۱- شرکتی که در ایران به ثبت رسیده است و درصورتی‌که قبلاً در ثبت کشور دیگر بوده از ثبت آن کشور خارج شده باشد.

۲- تابعیت ایرانی داشته باشد.

۳- اقامتگاه آن در ایران باشد.

۴- درصورتی‌که سرمایه شرکت به صورت سهام و یا سهم‌الشرکه درآمده، با اسم باشد و اکثریت متعلق به اتباع ایرانی باشد.

۵- موضوع اصلی فعالیت آن ارایه خدمت هوایی باشد.

ماده ۶- درصورت درخواست متقاضی، پروانه بهره‌برداری هوایی با احراز شرایط زیر صادر می‌گردد:

۱- متقاضی، گواهینامه بهره‌بردار هوایی معتبر از سازمان برابر شیوه‌نامه سازمان داشته باشد.

۲- متقاضی، حداقل وسیله پرنده مندرج در ماده (۷) را داشته باشد.

۳- متقاضی، شرایط مالی ماده (۸) را داشته باشد.

۴- متقاضی، شرایط بیمه ماده (۹) را داشته باشد.

۵- متقاضی، شرایط امنیتی ماده (۱۰) را داشته باشد.

۶- متقاضی، نظر موافق شورای عالی هواپیمایی کشوری جهت اعطای پروانه را برابر ماده (۱۱) کسب کرده باشد.

تبصره- متقاضیان پروانه بهره‌برداری هوایی که قبل از لازم‌الاجرا شدن این آیین‌نامه، براساس شیوه‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های قبلی سازمان موافقت اولیه سازمان را أخذ کرده باشند و دارای شرایط ماده (۸) باشند، می‌توانند براساس همان معیارها، پروانه بهره‌برداری هوایی خود را أخذ نمایند. این پروانه در هر صورت تا پایان سال سوم قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۳ معتبر می‌باشد و پس از پایان سال سوم قانون مذکور صدور و تمدید پروانه مطابق مفاد این آیین‌نامه خواهد بود.

ماده۷- متقاضی پروانه باید حداقل وسیله پرنده زیر را داشته باشد:

۱- برای نوع اِی (A) که قصد حمل و نقل هوایی تجاری با هواپیمای مسافربری داشته باشد، حداقل (۵) فروند هواپیما که حداقل (۳) فروند آن ملکی ایرانی باشد. (۲) فروند دیگر می‌تواند از طریق انواع اجاره تامین گردد؛

۲- برای نوع بی (B) که قصد حمل و نقل هوایی تجاری با هواپیمای باری داشته باشد، حداقل (۱) فروند هواپیمای ملکی ایرانی و یا (۱) فروند اجاره‌ای.

۳- برای سایر موارد، حداقل (۱) فروند وسیله پرنده ملکی ایرانی.

تبصره- هواپیماهای ملکی تأمین‌شده برای تأسیس شرکت باید از محل واردات به کشور (جدیدالورود) باشد.

ماده ۸- شرایط مالی متقاضی پروانه به شرح زیر است:

۱- پروانه نوع اِی (A)

الف- شرکت هواپیمایی توان مالی انجام تمامی تعهدات خود را براساس طرح تجاری و اسناد قانونی لازم، به مدت (۲۴) ماه از آغاز عملیات، داشته باشد.

ب- شرکت هواپیمایی توان پرداخت هزینه‌های ثابت و عملیاتی ناشی از بهره‌برداری را برای مدت سه ماه از آغاز عملیات، بدون کسب هرگونه درآمد حاصل از عملیات، داشته باشد.

پ- در صورت بهره‌برداری از هواپیمای مسافربری، حداقل معادل سی میلیون (۳۰/۰۰۰/۰۰۰) یورو ارزش یا سرمایه داشته باشد.

۲- پروانه نوع بی (B)

الف- شرایط مالی بند (۱) این ماده را رعایت کند و یا نشان دهد که حداقل معادل یکصد هزار (۱۰۰/۰۰۰) یورو ارزش یا سرمایه دارد.

ب- درصورتی‌که بخواهد خدمت هوایی برنامه‌ریزی شده ارایه دهد، شرایط بند (۱) این ماده را رعایت کند.

تبصره- سازمان می‌تواند وضعیت توان مالی شرکت‌ها را از طریق استعلام از سازمان امور مالیاتی کشور، بانک مرکزی جمهوری اسلامی، سازمان بورس و اوراق بهادار و یا سایر مراجع ذی‌صلاح احراز نماید.

ماده ۹- شرکت هواپیمایی باید پوشش بیمه‌ای لازم در قبال مسافر، بار و حقوق مسافر، بار هوایی و اشخاص ثالث را داشته باشد. حصول اطمینان از پوشش بیمه مسافر و بار برای وسیله پرنده و صندلی اجاره‌ای دائم و موقت الزامی است.

ماده ۱۰- شرکت هواپیمایی مکلف است الزامات امنیتی مطابق برنامه ملی امنیت هواپیمایی کشوری و قوانین و مقررات مربوط به امنیت هوانوردی را رعایت نماید.

ماده ۱۱- شورای عالی هواپیمایی کشوری با در نظر گرفتن شرایط زیر به صورت موردی یا کلی درخصوص اعطای پروانه به متقاضیان اعلام نظر می‌نماید:

۱- بهره‌برداری هوایی تقاضا شده منطبق با مصالح کشور و احتیاجات جامعه باشد.

۲- اطمینان حاصل شود که متقاضی قادر به انجام نوع بهره‌برداری هوایی است.

۳- در صورت مخالفت، فرصت درخواست مجدد به شرکت داده شود.

ماده ۱۲- پروانه بهره‌برداری هوایی و گواهینامه بهره‌بردار هوایی صادر شده قابل فروش و یا انتقال مستقیم به‌غیر نمی‌باشد و در صورت انتقال، طبق قوانین و مقررات، مالک جدید باید شرایط احراز مندرج در این آیین‌نامه را داشته باشد.

ماده ۱۳- سازمان باید ظرف مدت تعیین‌شده در درگاه ملی مجوزهای کشور پس از تکمیل اطلاعات مورد نیاز در خصوص درخواست متقاضی اعلام‌نظر نماید. دلایل رد درخواست باید در اسرع وقت به متقاضی اعلام گردد.

بخش سوم- نحوه فعالیت شرکت هواپیمایی

ماده ۱۴- دارنده پروانه بهره‌برداری هوایی می‌تواند بدون محدودیت، مطابق پروانه بهره‌برداری هوایی و قوانین و مقررات مربوط در مسیرهای داخلی و خارجی فعالیت نماید.

تبصره- در صورت وقوع مشکلات غیرقابل پیش‌بینی از جمله مشکلات ایمنی، امنیتی یا محیط‌زیستی (مطابق قوانین و مقررات مربوط)، سازمان می‌تواند تا رفع مشکل، تردد در مسیرهای هوایی را به‌طور غیرتبعیض‌آمیز محدود یا منع کند.

ماده ۱۵- شرکت هواپیمایی در پروازهای برنامه‌ای یا چارتر، به‌جز شرایط فوق‌العاده، موظف است حقوق مسافران را به شرح زیر مطابق شیوه‌نامه سازمان رعایت نماید:

۱- مسافران برخلاف میل خود توسط شرکت از سوار شدن به وسیله پرنده منع شوند.

۲- پرواز مسافران لغو گردد.

۳- پرواز مسافران با تأخیر مواجه شود.

۴- حمل مسافران با کاهش درجه خدمات همراه باشد.

۵- ارسال بار با تاخیر مواجه شود.

۶- بار مسافران و یا بار ارسال‌کننده آسیب ببیند و یا مفقود شود.

۷- عدم پذیرش و یا حمل مسافران دارای معلولیت یا کاهش توان حرکتی که نیازمند خدمات ویژه باشند.

تبصره- وقوع شرایط فوق‌العاده باید توسط شرکت هواپیمایی اثبات شود.

ماده ۱۶- شرکت هواپیمایی علاوه بر وسیله پرنده ایرانی، می‌تواند پس از تأیید قرارداد اجاره خشک یا اجاره تر توسط سازمان، براساس شیوه‌نامه مربوط تا زمان مورد توافق، از وسیله پرنده غیر ایرانی بهره‌برداری یا استفاده نماید.

ماده ۱۷- شرکت هواپیمایی می‌تواند طی توافق با شرکت هواپیمایی داخلی یا خارجی دیگر، با رعایت شیوه‌نامه سازمان، از مزایای پرواز با نماد مشترک استفاده نماید.

ماده ۱۸- یک وسیله پرنده در یک زمان می‌تواند فقط در اختیار یک شرکت هواپیمایی باشد. در عین حال یک شرکت هواپیمایی می‌تواند از وسیله پرنده در اختیار، علاوه بر حمل و نقل هوایی تجاری، انواع دیگر بهره‌برداری را با رعایت قوانین و مقررات مربوط انجام دهد.

ماده ۱۹- شرکت هواپیمایی مکلف است جزئیات نرخ‌نامه از قبیل نرخ پایه بلیت، مالیات و عوارض را به اطلاع مسافر برساند.

ماده ۲۰- شرکت هواپیمایی دارای پروانه نوع اِی (A) می‌تواند تعداد مشخصی از صندلی‌های یک یا چند پرواز معین را به‌منظور افزایش فروش پیش از پرواز، تقویت کانال‌های فروش و مدیریت ظرفیت، طی قرارداد به یک شخص حقوقی یا حقیقی تخصیص دهد. در این‌صورت طرف قرارداد شرکت هواپیمایی نمی‌تواند برای صندلی‌های در اختیار بلیت انفرادی صادر نماید.

بخش چهارم- نحوه اداره شرکت هواپیمایی

ماده ۲۱- اداره شرکت هواپیمایی با ارکان مدیریتی و اجرایی آن مطابق قوانین و مقررات مربوط و اساسنامه یا شرح وظایف مربوط تعیین می‌شود. این ارکان مسئولیت سیاست‌گذاری، هدایت و نظارت بر کلیه فعالیت‌های عملیاتی،

مالی، ایمنی و امنیتی شرکت و پاسخگویی به سازمان را دارند و موظف به رعایت اصول ایمنی و امنیت پرواز، حقوق مسافران و مقررات هوانوردی مربوط هستند.

ماده ۲۲- شرکت هواپیمایی باید تغییرات زیر را به سازمان اطلاع دهد:

۱- ارایه خدمات هوایی جدید به کشورهای دیگر؛

۲- تغییر در نوع یا تعداد هواپیماهای مورد استفاده؛

۳- قصد ادغام با شرکت دیگر؛

۴- تغییر موثر در مالکیت شرکت برابر شیوه‌نامه سازمان؛

۵- تغییر موثر در ساختار مدیریتی و عنداللزوم تأیید قبلی آن توسط سازمان.

ماده ۲۳- در شرایط زیر شرکت هواپیمایی باید پروانه بهره‌برداری هوایی خود را برای بررسی مجدد به سازمان عودت نماید:

۱- ظرف شش ماه پس از صدور پروانه، فعالیت خود را آغاز نکرده باشد.

۲- بیش از شش ماه عملیات پروازی خود را متوقف کرده باشد.

۳- شرکت دارنده پروانه نوع بی (B) که قصد داشته باشد از اختیارات پروانه نوع اِی (A) استفاده نماید.

۴- درصورتی‌که سازمان تشخیص دهد که تغییرات، به‌ویژه در مورد ادغام یا تملک، بر وضعیت حقوقی شرکت موثر بوده است. در این صورت تا زمان تعیین تکلیف توسط سازمان، شرکت می‌تواند به فعالیت ادامه دهد.

بخش پنجم- نحوه نظارت بر شرکت هواپیمایی

ماده ۲۴- سازمان با هدف اطمینان از رعایت قوانین و مقررات مربوط، تأمین ایمنی و حفظ مصالح عمومی، جلوگیری از وقوع مخاطرات و رقابت‌های ناصحیح بین متصدیان حمل و نقل هوایی بر کلیه فعالیت‌های شرکت هواپیمایی نظارت می‌کند.

ماده ۲۵- سازمان نسبت به نظارت، بازرسی فنی و تخصصی از شرکت‌های هواپیمایی و مستحدثات مربوط اقدام می‌نماید.

ماده ۲۶- سازمان مکلف است در طول دوره اعتبار پروانه بهره‌برداری هوایی، انطباق شرکت با شرایط صدور را احراز نماید.

ماده ۲۷- درصورتی‌که در بازرسی و نظارت سازمان، هر نوع مشکلی از جمله مشکلات مالی در شرکت هواپیمایی وجود داشته باشد که بر فعالیت شرکت و ایمنی پرواز تاثیرگذار باشد، باید بخش‌های مربوط به صدور گواهینامه بهره‌بردار هوایی را جهت انجام اقدامات پیشگیرانه مطلع نماید.

ماده ۲۸- در مواردی که شرایط لغو، توقف و یا محدودیت پروانه شرکت هواپیمایی توسط سازمان تشخیص داده شد، گزارش مربوط به شورای عالی هواپیمایی کشوری اعلام می‌شود و براساس تصمیم شورای یادشده، سازمان اقدامات قانونی لازم را انجام می‌دهد.

ماده ۲۹- سازمان باید حداکثر ظرف شش ماه شاخص‌های مورد نیاز برای سطوح رتبه‌بندی عملکردی شرکت‌ها که شامل عملکرد مالی، فنی، ایمنی و امنیت فعالیت آن‌ها بوده و به افزایش سهم حمل و نقل هوایی از مسافران بین‌شهری کشور، ارتقاء رضایت مردمی و کاهش مخاطرات و حوادث هوایی منجر شود را به همراه روش محاسبه و امتیازدهی در قالب شیوه‌نامه رتبه‌بندی شرکت‌های هواپیمایی تدوین و توسط شورای عالی هواپیمایی کشوری تصویب و ابلاغ نماید. رتبه‌بندی شرکت‌های هواپیمایی و اثرات آن به شرح زیر است:

۱- ممتاز: شرکت‌های ممتاز که بر اساس ضوابط مندرج در شیوه‌نامه، توسط سازمان دارای عملکرد مناسب ارزیابی شده و امکان حمل بار و مسافر را در مسیرهای داخلی و بین‌المللی مطابق با نوع پروانه در قالب تصدی حمل و نقل هوایی تجاری با رعایت سایر ضوابط دارند.

۲- کارآمد: شرکت‌های کارآمد که بر اساس ضوابط مندرج در شیوه‌نامه، توسط سازمان دارای عملکرد قابل قبول ارزیابی شده و امکان حمل بار و مسافر را در مسیرهای داخلی و بین‌المللی مطابق با نوع پروانه در قالب تصدی حمل و نقل هوایی تجاری با رعایت سایر ضوابط دارند.

۳- مبتدی: شرکت‌های مبتدی که براساس ضوابط مندرج در شیوه‌نامه، توسط سازمان دارای حداقل عملکرد لازم ارزیابی شده و امکان حمل بار و مسافر را در مسیرهای داخلی در قالب تصدی حمل و نقل هوایی تجاری با رعایت سایر ضوابط دارند. شرکت‌های مذکور امکان انجام پرواز خارجی را تا زمان ارتقاء پروانه به انواع ممتاز یا کارآمد ندارند.

۴- ناکارآمد: شرکت‌های ناکارآمد که براساس ضوابط مندرج در شیوه‌نامه، توسط سازمان دارای عملکرد غیرقابل قبول ارزیابی شده و امکان حمل بار و مسافر را در مسیرهای داخلی با رعایت سایر ضوابط دارند. شرکت‌های مذکور امکان انجام پرواز خارجی و استفاده از تسهیلات و حمایت‌های دولتی موضوع ماده (۳۲) این آیین‌نامه تا زمان احراز شرایط ارتقاء در رتبه‌بندی عملکردی آن‌ها توسط سازمان را ندارند.

تبصره ۱- شرکت‌هایی که تا قبل از لازم‌الاجرا شدن این آیین‌نامه براساس شیوه‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های قبلی سازمان، موافقت اولیه یا پروانه از سازمان دریافت ننموده‌اند، تا یک سال پس از زمان صدور پروانه بهره‌برداری به عنوان مبتدی طبقه‌بندی می‌شوند.

تبصره ۲- پروانه‌های صادره براساس مقررات قبل از لازم‌الاجرا شدن این آیین‌نامه، دارای اعتبار بوده و به مدت یک‌سال به عنوان ممتاز طبقه‌بندی می‌گردند. سازمان موظف است ظرف حداکثر سه ماه، مطابق با ضوابط این

آیین‌نامه رتبه عملکردی شرکت‌های موجود را احصاء نموده و به آن‌ها اطلاع‌رسانی نماید. پس از پایان مهلت یک‌ساله، رتبه‌عملکردی شرکت‌ها به‌روزرسانی می‌گردد.

ماده ۳۰- سازمان موظف است ظرف حداکثر شش ماه نسبت به ایجاد «سامانه جامع نظارت بر بازار حمل و نقل هوایی کشور» به نحوی اقدام نماید که علاوه بر دریافت برخط اطلاعات عملکرد شرکت‌های هواپیمایی نظیر صدور و فروش بلیت هواپیما و حمل بار، رتبه‌بندی عملکردی شرکت‌های هواپیمایی را به‌صورت سامانه‌ای محاسبه و به‌روزرسانی‌شده و به اطلاع عموم رسانده شود.

تبصره- شرکت‌های هواپیمایی موظفند همکاری لازم را با سازمان جهت ارایه برخط اطلاعات موردنیاز مطابق با شیوه‌نامه رتبه‌بندی شرکت‌های هواپیمایی به‌عمل آورند. عدم همکاری لازم از سوی هر یک از شرکت‌ها یا نقص و ایراد در ارایه اطلاعات به منزله عدم احراز امتیاز شاخص‌های عملکردی بوده و در اصلاح و به‌روزرسانی رتبه‌بندی عملکردی شرکت‌ها توسط سازمان لحاظ می‌شود.

ماده ۳۱- سازمان موظف است بر اساس اطلاعات عملکردی شرکت‌ها و مطابق با ضوابط این آیین‌نامه، هر شش ماه یک بار رتبه عملکردی شرکت‌ها را از طریق سامانه نظارت بر بازار هوایی به‌روزرسانی کرده و رتبه عملکردی به صورت شفاف برای شرکت‌ها و عموم مردم در سامانه مذکور اعلام گردد.

ماده ۳۲- دستگاه‌های اجرایی در مواردی از قبیل موارد زیر موظفند قبل از ارایه تسهیلات و حمایت‌های دولتی به شرکت‌های هواپیمایی که براساس قوانین و مقررات مرتبط مصوب شده باشد، رتبه‌بندی عملکردی آن‌ها را از سازمان استعلام نموده و براساس ضوابط مندرج در شیوه‌نامه، رتبه عملکردی شرکت‌ها را مبنای ارایه خدمات خود قرار دهند:

۱- وزارت راه و شهرسازی درخصوص تخفیفات مصوب ارایه خدمات فرودگاهی و ناوبری هوایی به شرکت.

۲- وزارت راه و شهرسازی و صندوق توسعه ملی در خصوص تسهیلات خرید و اجاره هواپیما و بالگرد موضوع جزء (۴) بند (ت) ماده (۵۷) قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۳.

تبصره ۱- مواردی که ارایه متفاوت تسهیلات و حمایت‌های دولتی به شرکت‌ها در چارچوب این ماده مطابق با ضوابط قانونی مجاز نباشد، از اجرای این ماده مستثنی است.

تبصره ۲- تسهیلات و حمایت‌های دولتی موضوع این آیین‌نامه، براساس رتبه‌بندی عملکردی به پروانه‌های حمل بار و مسافر تخصیص می‌یابد.

ماده ۳۳- سازمان موظف است در مواردی که ارایه مجوز پرواز خارجی از نظر تعداد پرواز یا موارد مشابه دارای محدودیت است، اولویت ارایه مجوز را به شرکت‌های دارای رتبه عملکردی ممتاز تخصیص دهد.

مـــاده ۳۴- شـرکت‌های هواپیمـایی موظفنـد در مـواردی کـه رتبـه عملکـردی آن‌هـا بـه نـوع ناکارآمـد به‌روزرسانی می‌گردد، ظـرف حـداکثر یک‌مـاه برنامـه اقـدامات اصـلاحی خـود را بـه سـازمان ارایـه نمـوده و ظـرف حداکثر شش ماه نسبت به اجـرای برنامـه مـذکور تحـت نظـارت و بـا ارایـه گزارش‌هـای مـنظم بـه سـازمان اقـدام نمایند.

ماده ۳۵- شرکت هواپیمایی با رتبه‌بندی ناکارآمد، درصورتی‌که شش ماه پس از ارایه اقدام اصلاحی از تغییر رتبه عملکردی به ناکارآمد، موفق به احراز رتبه‌بندی عملکردی مورد نیاز جهت تغییر این رتبه نشـود، سـازمان گزارشـی از اقدامات شـرکت جهت اصـلاح رتبه‌بندی عملکردی خود به شـورای عالی هواپیمایی کشـوری اعلام می‌نماید. شـورای یادشـده می‌تواند حسب اختیارات مندرج در جز (ب) تبصره (۱) الحاقی به ماده (۶) قانون هواپیمایی کشـوری مصـوب ۱۳۴۷، درخصوص الغاء یا توقیف موقت یا محدود ساختن اختیارات مندرج در پروانه اظهار نظر نماید.

محمدرضا عارف
معاون اول رئیس جمهور

رونوشـــت بـــه دفتـــر مقـــام معظـــم رهبـــری، دفتـــر رئـــیس‌جمهـــور، دفتـــر رئـــیس مجلـــس شـــورای اســـلامی، دفتـــر رئـــیس قـــوه قضـــاییه، دفتـــر معـــاون اول رئـــیس‌جمهـــور، دبیرخانـــه مجمـــع تشـــخیص مصـــلحت نظـــام، دبیرخانـــه ســـتاد کـــل نیروهـــای مســـلح، دیـــوان محاســـبات کشـــور، دیـــوان عـــدالت اداری، ســـازمان بازرســـی کـــل کشـــور، معاونت‌هـــای قـــوانین و نظـــارت مجلـــس شـــورای اســـلامی، امـــور تـــدوین، تنقـــیح و انتشـــار قـــوانین و مقـــررات، کلیـــه وزارتخانـــه‌ها، ســـازمان‌ها و مؤسســـات دولتـــی، معاونـــت‌هـــای رئـــیس‌جمهـــور، نهادهـــای انقـــلاب اســـلامی، روزنامـــه رســـمی جمهوری اسلامی ایران، دبیرخانه شورای اطلاع‌رسانی دولت و دفتر هیئت دولت. (۲۰۹۴۸۵۶۸)

مـــاده ۳۴- شـرکت‌های هواپیمـایی موظفنـد در مـواردی کـه رتبـه عملکـردی آن‌هـا بـه نـوع ناکارآمـد به‌روزرسانی می‌گردد، ظـرف حـداکثر یک‌مـاه برنامـه اقـدامات اصـلاحی خـود را بـه سـازمان ارایـه نمـوده و ظـرف حداکثر شش ماه نسبت به اجـرای برنامـه مـذکور تحـت نظـارت و بـا ارایـه گزارش‌هـای مـنظم بـه سـازمان اقـدام نمایند.

ماده ۳۵- شرکت هواپیمایی با رتبه‌بندی ناکارآمد، درصورتی‌که شش ماه پس از ارایه اقدام اصلاحی از تغییر رتبه عملکردی به ناکارآمد، موفق به احراز رتبه‌بندی عملکردی مورد نیاز جهت تغییر این رتبه نشـود، سـازمان گزارشـی از اقدامات شـرکت جهت اصـلاح رتبه‌بندی عملکردی خود به شـورای عالی هواپیمایی کشـوری اعلام می‌نماید. شـورای یادشـده می‌تواند حسب اختیارات مندرج در جز (ب) تبصره (۱) الحاقی به ماده (۶) قانون هواپیمایی کشـوری مصـوب ۱۳۴۷، درخصوص الغاء یا توقیف موقت یا محدود ساختن اختیارات مندرج در پروانه اظهار نظر نماید.

تنظیم	بازبینی	تأیید	تأیید نهایی

محمدرضا عارف
معاون اول رئیس‌جمهور

رونوشـــت بـــه دفتـــر مقـــام معظـــم رهبـــری، دفتـــر رئـــیس‌جمهـــور، دفتـــر رئـــیس مجلـــس شـــورای اســـلامی، دفتـــر رئـــیس قـــوه قضـــاییه، دفتـــر معـــاون اول رئـــیس‌جمهـــور، دبیرخانـــه مجمـــع تشـــخیص مصـــلحت نظـــام، دبیرخانـــه ســـتاد کـــل نیروهـــای مســـلح، دیـــوان محاســـبات کشـــور، دیـــوان عـــدالت اداری، ســـازمان بازرســـی کـــل کشـــور، معاونت‌هـــای قـــوانین و نظـــارت مجلـــس شـــورای اســـلامی، امـــور تـــدوین، تنقـــیح و انتشـــار قـــوانین و مقـــررات، کلیـــه وزارتخانـــه‌ها، ســـازمان‌ها و مؤسســـات دولتـــی، معاونـــت‌هـــای رئـــیس‌جمهـــور، نهادهـــای انقـــلاب اســـلامی، روزنامـــه رســـمی جمهوری اسلامی ایران، دبیرخانه شورای اطلاع‌رسانی دولت و دفتر هیئت دولت. (۲۰۹۴۸۵۶۸)

شماره ۳۴۸۰۸
تاریخ ۱۴۰۵/۴/۱۰
پیوست

جمهوری اسلامی ایران
ریاست جمهوری

دفتر هیئت دولت

بسمه تعالی
"با صلوات بر محمد و آل محمد"

دستور ابلاغ تصمیمات دولت:

- ☐ تصویب نامه
- ☐ تصمیم نامه
- ☐ لایحه
- ☐ بخشنامه

عنوان: آیین‌نامه نحوه تأسیس فعالیت و نظارت بر شرکت‌های هواپیمایی

کد پیشنهادی: ۶۴۴۸۷

نظارت-مرحله اول	نظارت-مرحله دوم	تایید نهایی

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر هیئت دولت cabinetoffice.ir